

Der pratas skarpt emot folkets sak,
— För riddersmännen eber ödmjuken! —
Med stjernor framtill och stjernor bak,
Räckt gripa de tids-andan i peruken.

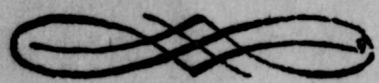
Och när den första befolkningen dref,
I spridda flockar omkring i snären,
Bestämt hin håle prester förskref,
Att klippa de der förvillade sären.

En prest är en klippare än i dag
Från forabjället till ögonbrynen;
Han lundrar med Lagens hammarslag
Så trind om magen och helig i synen.

När penninge-maktens representant
I tredje ståndet drar lyfna'n åt sig,
För rikets wälfärd han talar granut;
Men rasande suiket ändå — förlåt mig!

På eder, I bönder, wi hoppas blott
Från ljusets wäg må er ingen skilja
I terparstugan och gyllne flott
Är den en konung som har egen wilja.

I weren wårt skyddswämn i hedens höst
När, blifwen det än i tidens stormar!
Och agnarne skola snart förströs,
Som önska det unga i gamla formars.

Riksdags-Wisa,

gladeligen författad

af

Måns Knape.

Pris 2 ff. r:gs.

STOCKHOLM, P. A. Huldbergs Boktryckeri, 1850.

På Författarens Förlag.

Enligt egen önskan

Enligt egen önskan

Enligt egen önskan

Enligt egen önskan

Enligt egen önskan

Enligt egen önskan

"Till Tings! Till Tings!" — hör, det blåses nu!
Och folket gapar, som andra sjäpor.
— Tutu tutu tututeritu! —
Och härolber masa i långa låpor.

Jag helsar eder, I wise män,
I stats-filosofier från norr och söder!
Snart får ni börja gråla igen
Och bita supa försoning, som bröder.

Jugen dag är på året så lång,
Att han likväl ej slutar med natten;
Men när riksdagen kommit i gång
Slutar han först — ja, det wete blott fatten.

Den ene vill hit, den andre dit —
Dock lägga alla näsan i fatet.
Jorden är fyrkantig, korpen hwit —
Se, det blir på sistone resultatet.

Nog är det synd om landet ändå,
Hvars märke I sugen ut spåda rötter —
Och om dessa unga män också,
Som strifwa dumhet med händer och fötter.

När Allt i skapelsens morgon samni
Och Gud gaf lifwet och solen ljuset,
Då trädde wißt nattens pappa fram
Och byggde wid Mälaren — Riddarhuset.

